



**ПАМ'ЯТІ  
ПРОФЕСОРА ТКАЧА  
ВЛАДИСЛАВА ВІКТОРОВИЧА  
(1931-2007)**

На 77-му році життя помер видатний вчений, відомий анатом Ткач Владислав Вікторович – доктор медичних наук, професор кафедри нормальної анатомії людини Кримського державного медичного університету ім. С.І.Георгієвського, основні праці якого присвячені анатомії головного та спинного мозку, функціональній анатомії їх оболонок та властивостям спинномозкової рідини.

Владислав Вікторович народився 15 вересня 1931 року в с. Троїцьке Мелітопольського району Запорізької області у селянській сім'ї. Його медичний стаж становить 60 років – ціле професійне життя, дорога розвитку особистості вченого зі своїми радощами, досягненнями та суперечностями. Відмінно закінчивши фельдшерсько-акушерську школу, 1950 року вступає до Кримського медичного інституту, де одночасно працює старшим лаборантом кафедри топографічної анатомії та оперативної хірургії. З 1956 по 1959 рр. він навчався у аспірантурі за фахом "нормальна анатомія" під керівництвом професора В.В.Бобіна, який прищепив йому любов до важкої наукової праці, надав повну свободу та самостійність у виконанні наукового дослідження. Владислав Вікторович завжди поспішав працювати і жити – у 1958 році він достроково захистив кандидатську дисертацію "Нерви павутинної оболонки спинного та головного мозку людини та деяких ссавців", через шість років (1964) захистив докторську дисертацію "Епідуральні нервові сплетення хребетного каналу та іннервація епідуральних структур людини". З 1959 року працював асистентом, згодом доцентом, а з 1968-го року – професором кафедри нормальної анатомії людини Кримського медичного інституту.

Професор В.В.Ткач започаткував низку нових

наукових напрямків – виготовлення пластичного матеріалу із твердої мозкової оболонки, вивчення анатомії павутинної оболонки головного мозку, впливу спинномозкової рідини на гемодинамічні показники та мікроциркуляцію, на репродуктивну, нейроімуноендокринну систему та вегетативну нервову систему.

Владислав Вікторович – автор понад 250 наукових праць, 5 винаходів. Під його керівництвом захищено 20 дисертацій, чимало виконується й нині учнями його наукової школи. Владислав Вікторович часто говорив, що дерева помирають навстоячки. Так само й він, до останнього дня свого життя активно працював у науково-педагогічній царині. В його професійному житті медицина, філософія та історія були рідними сестрами. Опубліковані ним філософсько-медичні праці, численні дискусії виховали не одне покоління фахівців.

Владислав Вікторович був мудрою людиною, він часто посміхався і жартував. Його особиста точка зору на життєві події була завжди оригінальною, на перший погляд, незвичною. З його кончиною втрачено зв'язок з цілою епохою кримських морфологів, підтримати який можна щирою пам'яттю та наполегливою працею над його науковим спадком.

Колектив кафедри, морфологічна спільнота України та численні учні глибоко сумують з приводу передчасної втрати талановитого педагога і науковця. В.В.Ткач мав відмінну інтелектуальну форму, працював з натхненням, був сповнений творчими планами, надзвичайно доброзичливо та уважно ставився до своїх колег. У такому науковому горінні, любові до життя і людей, закладена одна з таємниць його творчості. Ім'я Владислава Вікторовича стало невід'ємною складовою поняття "Кримська

морфологічна школа", символізуючи період її розквіту. Світла пам'ять про талановитого вченого, пе-

дагога, колегу, друга, вчителя назавжди збережеться в наших серцях.

**Професор Бабанін А.А., професор Пикалюк В.С., професор Корольов В.О., професор Барсуков М.П., професор Фоміних Т.А., професор Ахтемійчук Ю.Т., к.м.н. Бессалова Є.Ю., Кисельов В.В., Кривенцов М.А.**



**ПАМ'ЯТІ  
ПРОФЕСОРА ГОРБАТЮКА  
ДЕМ'ЯНА ЛАВРЕНТІЙОВИЧА  
(1941-2007)**

Пішов з життя видатний український вчений – лікар-новатор, академік-секретар відділення педагогіки та психології Академії наук вищої освіти України, академік Української академії наук (1993) та Української академії оригінальних ідей (1995), Лауреат Міжнародної премії ім. В.Михайлюка (2001), генерал-майор Козацтва України (2001), доктор медичних наук, професор Горбатюк Дем'ян Лаврентійович (22.01.1941 – 27.09.2007).

Дем'ян Лаврентійович народився в с. Тинне Рівненської області в сім'ї колгоспників. По закінченні загальноосвітньої школи продовжив навчання в Київському медичному інституті (КМІ) ім. О.О.Богомольця. З 1966 по 1968 рр. працював хірургом Канівської районної лікарні Черкаської області, де яскраво проявилися його організаторський талант, високі моральні якості, справжній гуманізм, відданість справі та людям. З 1968 по 1971 рр. – аспірант Лабораторії пересадки органів і тканин АМН СРСР (Москва).

Після захисту кандидатської дисертації (1971) працював асистентом кафедри топографічної анатомії та оперативної хірургії КМІ ім. О.О.Богомольця, а з 1979 року до останніх днів – доцент, професор Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л.Шупика. У 1994 році створив кафед-

ру топографічної анатомії та оперативної хірургії при Київському медичному інституті Української асоціації народної медицини, яку очолював до останніх хвилин свого життя.

Докторська дисертація Д.Л.Горбатюка – єдина в Україні зі спеціальності "трансплантологія і штучні органи" (друга спеціальність – "хірургія"). Основними напрямками його науково-педагогічної діяльності були: хірургія, трансплантологія, клінічна анатомія, хірургічна сексопатологія, виховання молоді в дусі патріотизму і любові до України. Заслуги Дем'яна Лаврентійовича високо оцінені державою, його нагороджено Почесною грамотою МОЗ України (1989), орденами Святого Рівноапостольного Князя Володимира (2000) та Архістратига Михаїла (2002).

У пам'яті колег, курсантів, студентів, друзів він назавжди залишиться взірцем працюючої і скромної людини. Дем'ян Лаврентійович вирізнявся людяністю, добротою, стриманістю і стійкістю у подоланні життєвих негараздів. Багато душевного тепла вчений віддавав своїм учням, колегам і всім, кому випало щастя працювати і спілкуватися з ним.

Пам'ять про видатного вченого і громадського діяча Дем'яна Лаврентійовича Горбатюка назавжди залишиться в наших серцях!

**Колеги, друзі, родичі**